

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

91. An Sacerdos possit aliquando eodem die plures Missas celebrare? Et pro praxi huius quaestionis septem casus in textu huius Resolutionis assignentur, sed aliqui eorum abierum in desuetudinem? Ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. LXXXIX.

An licitum sit celebrare Missam in Altari, in quo Episcopus celebravit ea die absque eius licentia? Et an Canon, & præceptum circa hoc sit in usu, vel contraria consuetudine sit abrogatum, & ideo non obliget? Ex part. 10. tr. 12. & Misc. 2. Ref. 24.

§. 1. Negativè respondet Paz Iordanus, Episcopus Tragurienfis in suis Elucubration. tom. 2. lib. 4. tit. 1. n. 149. ubi sic ait: In locis, in quibus alias permittitur celebratio, illa censetur prohibita quotiescumque Episcopus ea die super ipso Altari celebraverit, cap. in Altare ult. de Consecr. dist. 2. quod & si loquatur de Missa cantata, atque ad eam ex vi literæ de illa tantum intelligendum videatur vt nonnullis placuit: tamen ex Decreto Concil. Altihsid. cap. 10. ex glossa auctoritate in d. cap. ex consuetudine optima legum interprete; atque ex doctrina Ang. verb. Altare, §. fin. Tabien. ead. quasi. penult. Sylu. & Armill. ead. verb. Homob. de Bonis tractat. 4. q. 139. Gauant. thes. Sacr. vit. part. 1. tit. 20. tit. 1. F. werf. Illud. generaliter accipitur, etiam de Missa priuata, reuerentia namque debita Episcopo, propter quam id statutum fuisse admonet Gloss. in d. cap. fin. militat in vtroque casu: & quamvis Azor. part. 1. lib. 10. cap. 27. quasi. 10. testetur dictum Canonem alicubi consuetudine contraria derogatum; Gauantus tamen l. c. fatetur in Mediolanen. Prouincia, ea qua decet reuerentia custodiri; prout etiam in his partibus seruari, possum & ipse testari. Hucusque Iordanus.

2. Verum, non obstantibus; Scotia de Sacrific. Missæ, lib. 2. cap. 14. n. 6. Casterus Palauis tom. 4. tr. 22. punct. 9. n. 11. Layman lib. 5. tract. 5. c. 6. n. 10. testantur, præceptum hoc consuetudine ferè vbiq; esse abrogatum. Et nouissimè P. Dicaistillus de Sacram. tract. 5. disp. 4. dub. 8. n. 150. docet, hoc præceptum non esse in usu, atque ad eam non obligare. Vnde ego puto propter reuerentiam debitam Dominis Episcopis in casu contingenti, semper ab ipsis esse licentiam petendam: sed si non petatur, existimo sine vilo peccato posse celebrari, & non esse scrupulis locum dandum.

3. Nota, quod post hæc scripta inueni Francisc. de Nigro, in Addit. de celebr. Missæ. p. 6. Anmad. 8. q. 10. ex Bartholomæo de S. Fausto docere supradicti Can. in Altari, de Consecr. dist. 1. intelligendum esse de Missa Solemni, & Pontificali, non autem de Missa particulari; & de Altari, in quo Episcopus tanquam particularis Sacerdos celebrat, & probat ex verbis Textus, ibi: In quo Episcopus Missam cantauit. Et addit, quod hic Canon videtur desuetudine abrogatus; & forsitan olim locum habebat, cum Episcopus in propriis Ecclesiis, & in sua Diocesi pontificaliter Missam cantabat.

RESOL. XC.

An Sacerdos possit dicere Missam ante Matutini Officij celebrationem? Ex part. 2. tr. 14. Ref. 36.

§. 1. Peccare mortaliter, si Sacerdos hoc faceret, sentiunt non ignobiles Authores, quos inuenies in numero paulo minus quam 30. apud doctiss. Cenedum in suis Canoniciis questionibus q. 3. n. 7. quorum sententiam ipse mordicus tuetur, & probat tum ratione consuetudinis, tum ex rubricis Missalis editis ex auctoritatibus Romani Pontificis: vbi dicitur, quod Sacerdos celebraturus accedat ad sacrificiū Tom. II.

Missæ Matutino saltem absoluto. Et hanc opinionem tenet etiam ex neotericis Pitigianus in tom. 1. dist. 13. q. 2. art. 10. & Zanardus in direct. Theol. p. 1. de Euchar. cap. 9. q. 7.

2. At contrariam sententiam probabiliorē esse iudico & in praxi sine vilo scrupulo amplectendam, & præter Doctores 20. quos citat & sequitur Barbosa de potestate Episcop. p. alleg. 2. 4. n. 15. docet etiam hanc sententiam Layman lib. 4. tr. 5. c. 4. n. 5. Ioan. de la Cruz in direct. conf. p. 1. præcept. 3. art. 3. dub. 4. concl. 2. Raphaël de la Torre in 2. 2. tom. 1. controuers. 8. disp. 2. n. 6. & 7. Villalob. in sum. tom. 1. tr. 8. diffie. 30. n. 1. Ratio est quia, vt ait Syluius in 3. p. 9. 83. art. 2. ex sui institutione, matutinales preces, & sacrificium Missæ nullam habent connexionem, neque vllum ordinem, nam preces horariæ adiuuentur sunt, vt eis exhiberetur cultus diuinus, Deo supplendo pro populo. Mysterium verò Eucharistiæ à Christo institutum est, vt recoleretur memoria Passionis eius, in quo nulla connectio inuenitur, quare vnum ad aliud requiratur.

3. Ad argumenta in contrarium, responderetur ad primum, negando adesse talem consuetudinem obligantem ad peccatum mortale. Ad secundum responderetur, in Missali Romano nullum esse verbum præceptiuum, & ex modo quo illa regula ponitur, apparet ibi nihil nouum statui, sed solum declarari, & proponi quod fieri solet & expedit. Imò ibidem expressius admonentur Sacerdotes vt prius aliquantum vacent orationi.

RESOL. XCI.

An Sacerdos possit aliquando eodem die plures Missas celebrare.

Et pro praxi huius questionis septem casus in textu huius Resolutionis assignantur, sed aliqui eorum abierunt in desuetudinem. Ex p. 2. tr. 14. Ref. 56.

Sup. hac generalis interrogatio lege infra ex Ref. 146. §. Ad dubium. & aliq. §. eius annot.

§. 1. Vlti, vt Palud. D. Anton. Turrecr. Durand.

& alij apud Doctores, ubi infra, affirmatiuè respondent, & ex neotericis docet etiam hanc sententiam Valentia tom. 4. disp. 6. q. 11. punct. 3. ad 7. Henriquez lib. 9. cap. 30. art. 7. & Nauar. in man. c. 25. n. 93. & alij. Casus autem, in quibus id liceat, dummodo Sacerdos sit ieiunus, ad septem reducunt. Primus, in die Natiuitatis Domini nostri. Secundus, quando iam ferè dicta Missa, superuenit Pontifex, Episcopus, aut habens quasi Episcopalem iurisdictionem ordinarius Prælati, Rex, vel aliquis Princeps secularis, aut etiam si superueniant aliqui itinerantes in die præcepti festo. Tertius, si cum finit Missam, nuntiat eum, quod intrat defuncti corpus sepeliendum cum Missa. Quartus, si non est seruata Eucharistia, & nuntiat aliquem in articulo mortis esse, debet iterum celebrare, & dare ægroti viaticum. Quintus, ob benedictionem nuptiarum, quando aliqua necessitas, aut magna congruentia vtget. Sextus, ob rationabilem causam iudicatam à bono, & cordato viro, ob quam videatur necessarium, vel congruentissimum, vt Missa secundò dicatur, quod habetur cap. consilii. 1. de celebr. Missæ. Septimus porò, quando vnus Sacerdos præficatur duabus Ecclesiis Parochialibus, ob illarum paupertatem.

Pro primo casu contentio ad lin. 7. huius textus in Ref. seq. Et §. 2. not. præterita & pro secundo latè infra in Ref. 94. & in aliis eorum annotationibus pro istis casibus, & pro tertio, quarto, & septimo casu contentis etiam in hoc §. 1. in Refol. seq. & in aliis eius annot. pro istis casibus.

2. Sed ob multiplicatam Sacerdotum hi casus abierunt in desuetudinem, & solus primus & vltimus in his nostris regionibus obseruatur, vt bene obseruat Llamas part. 3. Meth. cap. 5. §. 17. in fine. Ioan. de la Cruz in direct. conf. p. 2. de sacr. Missæ, q. 2. dub. 3. concl. 3. in fine. Syluius in 3. p. 9. 85. art. 2. ad 5. Scorzia de sacram. Missæ, lib. 2. c. 16. n. 2. Moltes. in sum. tom. 1. tract. 3. c. num. 46. Vgolin. de potest. Episcop. c. 16. n. 43.

E Valquez

Vasquez in 3. p. tom. 3. disp. 2. 3. cap. 5. n. 48. Pitigianus tom. 1. in 4. disp. 1. 3. q. 2. art. 3. Nugnus tom. 1. in 3. part. 9. 83. art. 2. Suarez tom. 3. in 3. p. disp. 8. sect. 3. & alij. Vnde Sacerdotes considerent in alijs casibus quid facere debeant, & attendant consuetudinem locorum, & regionum, & celebrent de licentia Episcopi, vt obseruat Possesinus cap. 2. n. 7.

RESOL. XCII.

An quando Parochus possit celebrare duas Missas, postquam etiam hoc facere non solum in diebus Festiuis, sed etiam in diebus Feriatis?

Et notatur, quod quando dicitur posse bis celebrare, intelligitur etiam ter, aut saepius, si toties occurrat necessitas eodem die.

Et aduertitur, quod in praedictis casibus requiritur, vt Sacerdos, vel Parochus ita celebrans sit semper ieiunius, hoc est, quod in prima Missa non recipiat ablutioem, sed solum corpus, & sanguinem, & aliter non poterit dicere secundam Missam.

Sed quid est faciendum in Feria VI. Parasceues, si inaduertenter Parochus, qui in Feria V. Coena Domini debebat seruari in vna Parochia Sanctissimum Sacramentum, & reseruauit illud in duas Parochias?

Et si accidat casus, quo antequam Sacerdos sumat ablutioem, scit gentium multitudinem tunc ex itinere aduenisse, sique dies Festiuis, & non sit alius Sacerdos, an possit iterum celebrare?

Item, an sit licitum, vbi est raritas Sacerdotum, & magna frequentia populi, vt est in India, eodem die plures Missas celebrare, quando Sacerdos non potest vna celebratione satisfacere toti populo?

Item, an ad communicandum moribundum infirmum morti vicinum, & vbi est consuetudo, vt defunctus sine Sacrificio non sepeliatur, possit Sacerdos post primam Missam celebrare secundam? Ex part. 1. tract. 16. & Misc. 6. Ref. 2. 3. alias 22.

Supr. hoc in tom. 3. tr. 1. Ref. 5. 4. Sed ego, ante medium, §. 1. **A**firmatiue respondet Suar. in 3. p. tom. 3. disp. 8. sect. 3. s. sextus autem casus. Sed aduersus illum insurgit Nugnus recte, vt obseruat Cardin. de Lugo resp. mor. lib. 1. dub. 14. dicens, hanc sententiam esse omnino improbabilem, & non esse veram dicit Marcus de los Huertos de Sacrificio Missa 9. 13. & non adheret huic sententiae Trullench. de Sacram. lib. 3. c. 8. dub. 1. n. 4. vbi sic asserit: Dico tertio, quando Sacerdos habet duas, vel tres Parochias, potest duas, vel tres Missas in die celebrare, ita communis DD. hoc autem intellige, modo Parochus non possit commodè habere coadiutorem: In quo tamen standum erit consuetudini: vt bene Villalobos p. r. tr. 8. disp. 2. 1. m. Intellige etiam, id procedere in diebus festis, non verò in feriatis; vnde non placet, quod dicit Suarez, nimirum, etiam id licere in diebus feriatis, si populus sit sufficiens, nam tunc nec ex parte Sacerdotis, nec populi reperitur magna necessitas, quod requirit dictum cap. Consultuisti, & sufficit, vt alternatiue Missam in vna Parochia vna die, & alteram in alia Parochia: admitterem tamen ego sententiam Suarez in aliquo die feriato, in quo populus abstinet se ab opere seruili in honorem alicuius Sancti, illiusque festum celebrant, & ex alio capite occurrat necessitas celebrandi in altera Parochia. Ita Trullench. Sed ego puto absolute, sententiam P. Suarez esse probabilissimam, & tutam in praxi, & illam sustinet Leandrus de Sacram. tom. 2. tr. 8. disp. 5. q. 38. Card. de Lugo vbi sup. n. 2. qui citat etiam Ioan. de la Cruz Dominicani, & Gasp. Hurtadum. Hanc etiam sententiam Suarez docet, nouissime P. Dicastillus de Sacrament.

tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 3. n. 39. Castrus Palanus tom. 4. tr. 2. 2. punct. 7. n. 9. & Amicus in Curs. Theol. 10. 7. disp. 33. Scol. 1. n. 316. Et vt aduersus Nugnum, & alios hac opinio remaneat satis probabilis, non grauabor hic apponere verba Martini de San Ioseph. in Mero. Confess. 10. 1. lib. 1. tr. 1. 3. de Euchar. n. 7. & 8. vbi sic ait: [Al Sacerdote le esta prohibido celebrar mas de vna vez al dia, por Derecho Ecclesiastico, cap. Sufficit de Consecratione dicit. 1. cap. Consultuisti, cap. Refertur de Celebrat. Missar. Saluo el dia de Naudad en que se pueden dezir tres Missas, saluo tambien los casos de necesidad, como lo dice Innocentio III. dicit. c. Consultuisti, y contrauenit a este precepto, es pecado mortal, en que conuenien los Doctores. El caso de necesidad, en que puede el Sacerdote celebrar mas de vna Missa, es quando tiene dos Parochias en diferentes pueblos, que el vno por su pobreza no tiene. Con podra dezir dos Missas, para que cada pueblo pueda oir Missa las Fiestas, d. cap. Consultuisti. Es cosa citada en cibida en la practica, y comunemente admittida de los Doctores, y tengo por probable la opinio de Suarez, que dice, que no solamente en las Fiestas, sino en otro qualquiera dia podra dezir Missa en ambas Iglesias, si en ambas ay suficiente numero de Fieles, que quieran oir Missa cada dia, y puede fundar en el mismo capitulo Consultuisti. Pero como aduerte Villalobos tr. 8. de Miss. diff. 1. 1. no ha de tomar el Sacerdote lauatorio en la primera Missa, que si le tomasse, no seria licito dezir a segunda, ni en el dia de Naudad.] Ita ille. Vnde Dicastillus, & alij ponunt vbi supra parant, quod quando Parochus alterius oppidi est aegrotus, aut absens, poterit secundo alius Sacerdos ibi celebrare, qui iam in sua Ecclesia celebrauerit. Aduerte, quod quando dicitur posse bis celebrare, intelligimus etiam ter, aut saepius, si toties necessitas occurrat eodem die, vt Suarius, & alij notant. Quidquid dicat Fagundes in primo precepto Eccles. lib. 3. c. 17. & ante illum Henricus lib. 9. c. 30. n. 7. ex artu, cap. Consultuisti, citato, in quo textu non est verum magis de duplici, quam de multiplicitate, vt legitur constabit. Sed ad hoc, vt Sacerdos possit bis, aut ter celebrare in casibus, in quibus id licet, iuxta superius dicta, requirit, quod sit ieiunius, vnde in priori Missa non debet sumere ablutioem, aliter dicere non poterit secundam. Ita DD. communiter. Notandum est lib. obiter cum Trullench. de Sacram. lib. 3. c. 8. dub. 1. quod in hoc casu Sacerdotem duas Parochias habentem in Feria V. Coena Domini solum posse celebrare Sanctissimum Sacramentum in vna Parochia, non Feria VI. sequenti sumitur vna particula vino mita, & cum iam non sit ieiunius, non poterit idē facere in alia Parochia. Quod si inaduertenter in duabus Parochiis Sanctissimum Sacramentum reseruauerit, vt Suar. sup. & bene, vt in priori Ecclesia sumat Sacramentum Eucharistiam sine vino, vt maneat ieiunius, & sic poterit in altera Parochia Sacramentum Eucharistiam seruari sumere. At si in priori sumplit particula cum vino, in secunda non sumat Sacramentum, sed illud referuet in Sacario. Hoc tamen intellige, casu quo commodè Missa extra Ecclesiam in altari portatili celebrari non possit, aliter enim non posset vtiue celebrari quia cessat necessitas, vt bene Ledesma in Sum. tom. 1. c. 19. de Euchar. post. 7. concl. & cum Villalobos supra, n. 8. Ad hunc casum reduci potest, si Sacerdos antequam sumat ablutioem, scit gentium multitudinem ex itinere aduenturum, si que dies festas, & non alius Sacerdos, posse iterum celebrare, vt probabile docet Villalobos, supra, n. 7. Item, Si Sacerdos libenter docet Villalobos, supra, n. 7. Item, Si Sacerdos libenter docet Villalobos, supra, n. 7. Item, Si Sacerdos libenter docet Villalobos, supra, n. 7.